

تقدیر رهبر معظم انقلاب از شعر افشین علا علیه توافق حاکمان عرب با رژیم صهیونیستی

افشین علا در مورد حاکمان عرب شعری را سرود و امروز در پیامی رهبر انقلاب از این سروده تقدیر کردند و فرمودند: شعری که خطاب به حاکمان عرب سرودید بسیار بجا و بموقع بود.

به گزارش پرسون؛ افشین علا از شاعران شناخته شده کشورمان چند روز گذشته پس از امضای توافقنامه حاکمان ام ارات و رژیم صهیونیستی شعری خطاب به حاکمان عرب سرود که امروز از سوی رهبر معظم انقلاب مورد تقدیر قرار گرفت.

متن پیام حضرت آیت الله خامنه‌ای به این شرح است: "شعری که خطاب به حاکمان عرب سرودید، بسیار بجا و بموقع بود، دست شما درد نکند."

متن شعر بدین شرح است:

به حاکمان عرب

شیری که برازنده فخر است و مباهات
سید حسن است آیا یا شیخ امارات؟

این داده چو قواده به عشرتکده، رونق
آن گشته ولی قائد احرار به شامات

آن پخته سخن گوید با تکیه به قرآن
این خام ولی چون شتران، حامل تورات

آن لرزه درافکنده به ارکان تل‌آویو
این با تن لرزان شده پنهان به عمارات

ای شیخ! کنی تکیه به قومی که خداوند
از دوستی‌اش کرده تو را نهی به آیات؟

این نهی، ندیدی و نخواندی تو به قرآن؟
یا خوانده‌ای از وحی، فقط لفظ و عبارات؟

هش دار و بپرهیز، از این غده‌ی بدخیم
جز ننگ چه بخشید مناخیم به سادات؟

سید حسن از چیست که بی سلطنت و کاخ
خورشید عرب گشته و حکام چو ذرات

زیر قدمش له شده است ارتش صهیون
با آن‌همه جنگنده و آلات و مهمات

آیا نکنی شرم ز لبنان و فلسطین؟
آیا نشنیدی تو ز آیات و روایات؟

ایران چه بدی کرد به اعراب و به اسلام؟
کز کینه او کور شدی، کور به کرات!

بحرین و عراق و یمن و شام چرا سوخت؟
در آتش بدخواهی‌ات ای شیخک بدذات!

آیا نرهندند نوامیس عرب را
سید حسن و قاسم و یاران ز بلیات؟

خنجر زدی از پشت به اعراب و نشستی
با مرتکب آن‌همه کشتار و جنایات

با قاتل کودک‌کش صبرا و شتیلا
با جانی نفرین‌شده در ارض و سماوات

یکباره عقال از سر بی‌عقل بیفکن
خو کن چو جهودان به عرق‌چین و کراوات

بیهوده مکش فیل دبی را به رخ ای شاه!
وقتی که ز سرباز یمن هم شده‌ای مات

حیثیت خود دادی چون با ثمن بخش
حقانیت فارس شد از خبث تو اثبات

شاهان عرب، طایفه‌ی لوط و ثمودند
هم بنده‌ی عزى و منات و هبل و لات

خون عرب است آیا ای مردنمایان!
این ننگ که بر دامن‌تان مانده ز عادات؟

هم قدس ز کف داده و هم مکه و یثرب
جز غرب ندارید دگر قبله حاجات

در عقد تل‌آویو در آییند از این پس
بودید چو یک عمر، عیالات ایالات

ای قوم عرب! غیرت اجدادی‌تان کو؟
بودند نیاکان شما اهل فتوحات

تکرار مبادا شود اندوه فلسطین
تا چند برد غرب، از این منطقه، سوغات؟

دزد است در این قافله، تا چند تغافل؟
موش است در این مزرعه، تا چند مماشات؟

تند است چرا این‌همه توفان تجاوز؟
کند است چرا این‌همه شمشیر مجازات؟

خواند همه را قدس به یاری، ز چه خوابید؟
اقلیم عرب گشته چرا خانه‌ی اموات؟

با این‌همه، ای غرب! بپرهیز که دارد
این بادیه، بس خار مغیلان و نخیلات

دل خوش مکن ای خصم به ویرانی بیروت
مکرون! مکن از مکر، گذر سوی خرابات

لبنان نکند روی خود از پارس به پاریس
چون دیده از او خیر فراوان، ز تو آفات

سوزنده قانا شده دلسوز شهیدان!
غارتگر شبعاً شده همدرد جراحات!

ای ننگ به هرکس که شود خام تو ای خصم
ای وای به شیخی که کند با تو ملاقات

قوم عرب و اهل خلیج کهن فارس
هیئات که ذلت بپذیرد ز تو، هیئات

آینده از آن یمن و غزه و قدس است
ای غرب به هوش باش! رسد روز مکافات...